

نوید محمودی: بازیگران جوان ما سینما را قبضه کرده‌اند

NAVID MAHMOUDI

ماست، یعنی اصطلاحاً بازیگران جوان ما سینما را قبضه کرده‌اند. طبیعتاً روال همچنان به این شکل است که فیلمسازهای ما هنوز هم اگر می‌خواهند یک بازیگر سی، سی و پنج ساله انتخاب کنند شاید ترجیح می‌دهند که از میان چهل، چهل و پنج ساله‌هایی که امتحان‌شان را پس داده‌اند انتخاب کنند اما جوان‌هایی که به این حرفه وارد شده‌اند، نشان داده‌اند که فوق العاده هستند.»

او درباره پوشش روشنفکرانه و ساده بازیگران تازه‌کار و ژست روشنفکرانه‌ای که این حضور به اذهان متبادر می‌کند توضیح داد: «این را قبول ندارم که مواردی از این دست (چهره‌های بی آرایش و ساده) فضای روشنفکری را به ذهن ما متبادر می‌سازد. احساس من این است که آدم‌ها بسته به قصه‌ای که وجود دارد انتخاب می‌شوند و بعد از این مرحله، همه تلاش فیلمساز و خود آن شخص به سمتی می‌رود که بازیگر در بهترین شکلی که می‌تواند، نقشی که به او سپرده شده است را اجرا و ایفا کند. من اینطور به مساله فکر می‌کنم که ما تلاشی برای چیزی زیادتر از نقش نمی‌کنیم و احساسم این است که آن بازیگر باید در همه شرایط به نقش نزدیک باشد؛ حالا اینکه بعد از بازی در آن فیلم، آیا آن نقش روی او تاثیر می‌گذارد که حتی در زندگی معمولی هم همان نوع پوشش، بیان و مواردی از این قبیل را ادامه بدهد یا خیر، آن را دیگر نمی‌دانم.»

کارگردان «هفت و نیم» هم معتقد است فضای مجازی در معرفی چهره‌های نو به عرصه بازیگری تاثیر دارد و عنوان کرد: «نمی‌دانم فضای مجازی در میان نسل گذشته بازیگری و نسل فعلی باعث شکاف شده یا نه اما می‌دانم که امروزه فضای مجازی در معرفی همه آدم‌ها مخصوصاً بازیگرها نقش بسیار زیادی دارد.»

نوید محمودی درباره روند انتخاب بازیگر برای پروژه‌هایش به «صبا» گفت: «انتخاب بازیگر و ورود آدم‌های جدید، برای ما تا به امروز معمولاً اینطور بوده که برای قصه‌هایی که احساس می‌کردیم در بازیگران موجودمان چهره‌های نزدیک به آن‌ها وجود ندارد و یا اینکه بهتر است شخصیتی در یک فیلم برای مخاطب مان بکر باشد، سعی کرده‌ایم آدم‌های جدیدی را پیدا کنیم. نحوه انتخاب بازیگران به دو شکل انجام می‌شود؛ یا اینطور است که در حال حاضر در ذهن ما وجود دارد مناسب هستند و از آن‌ها دعوت به کار می‌کنیم و یا اینکه برای فیلم خاصی در یک دوره‌ای قرار می‌گذاریم تا آدم‌ها بیایند و از بین آن‌ها کسی را که می‌خواهیم انتخاب می‌کنیم.»

او که سبب معرفی خیلی از چهره‌های جوان دختر در سینما و تلویزیون شده است، گفت: «طبیعتاً برای ما خیلی جذاب است که این افراد (متولد نیمه دوم دهه شصت و ابتدای هفتاد) با فیلم‌های ما وارد این حرفه شده‌اند. راجع به اینکه آن‌ها تا کجا مسیر بازیگری را ادامه می‌دهند و تا چه میزان پتانسیل ماندگاری دارند، باید بگویم تا الان دیده‌ایم که همه آن‌ها بازیگرهای بسیار موفقی شده‌اند و بعد از آن کار، بلافاصله در فیلم‌ها و یا در سریال‌های تلویزیونی پشت سر هم نقش آفرینی کرده‌اند که معمولاً این ماجرا، اتفاق خوشایندی است.»

محمودی اعتقاد دارد خروجی کار جوانان تازه آمده در خشان است و در دفاع از آن‌ها گفت: «قبول ندارم که مخاطب با بازیگران جوان و بازی‌هایی از این جنس (رنال و ساده) ارتباط برقرار نمی‌کند. در حال حاضر می‌توانم بگویم که سینما عملاً در اختیار بازیگران جوان

داده و استعداد بر شأن تحصیل اجل شده است. از تحصیل کرده‌های موفق بازیگر در دهه هفتاد و در میان دختران جوان این قشر، ماهر الوند فارغ‌التحصیل تئاتر از دانشکده هنرهای زیبا است و تحصیلات آکادمیک دارد؛ البته سوالی که پیش می‌آید این است که اگر الوند پیشینه خانوادگی در سینما نداشت و پدرش سیروس الوند نبود باز با تکیه بر تحصیلات در این دوره می‌توانست جلوی دوربین برود یا خیر! این بازیگر که در سریال «تهنگ آبی» به کارگردانی فریدون جیرانی بازی ویژه‌ای از خود ارائه داد در گفت‌وگویی بیان کرده است: «هم من و هم پدرم دوست داریم که اگر قرار است اتفاقی برای من در این سینما بیفتد، از طرف خودم باشد و من بتوانم خودم به جایی برسم. دلیل آن هم همین است که من واقعا دوست دارم بتوانم مستقل از پدرم کار کنم و واقعا این تصور نباشد که چون پدر من کارگردان است من وارد سینما شده‌ام. دوست دارم که

از آن خود کند. حسینی این روزها در سریال نمایش خانگی «فورباغه»، به کارگردانی هومن سیدی، در کنار نوید محمدزاده، صابر ابر و سحر دولتشاهی، مشغول نقش آفرینی است. فرشته حسینی در گذشته شاگرد محمد رحمانیان بوده است؛ تجربه‌ای که برای سانیا سالاری هم اتفاق افتاده؛ دیگر بازیگری که اولین بار در سریال «دلدادگان» به کارگردانی منوچهر هادی دیده شد و بازیگران بزرگ تئاتر هم نشان دادند می‌توانند در زمینه معرفی آرتیست به سینما موفق عمل کنند.

فول پارامتری به نام تحصیلات آکادمیک

هرچقدر در سال‌های گذشته، کلاس‌های بازیگری اساتیدی مثل مرحوم حمید سمندریان، امین تارخ و ... نقش پررنگی در معرفی بازیگر به عرصه تصویر داشت این تاثیر در سنوات اخیر در دهه نود کم‌رنگ شده است و جای خود را به فرم‌های دیگر و ورود به پروژه‌ها داده و استعداد بر شأن تحصیل اجل شده است

هرچقدر در سال‌های گذشته، کلاس‌های بازیگری اساتیدی مثل مرحوم حمید سمندریان، امین تارخ و ... نقش پررنگی در معرفی بازیگر به عرصه تصویر داشت این تاثیر در سنوات اخیر در دهه نود کم‌رنگ شده است و جای خود را به فرم‌های دیگر و ورود به پروژه‌ها داده و استعداد بر شأن تحصیل اجل شده است

طولانی در رسانه و گاه با پوشش‌های خاص و آرایش‌های خیلی ملایم در مراسم‌ها و ایونت‌ها سعی بر گرفتن توجه از طریق و شکل دیگری دارند. کاری که چندسال قبل تر با معرفی بازیگران دیگری مثل سحر قریشی، سمانه پاکدل، بهاره افشاری و... کاملاً متفاوت بود و در نقطه‌ای مقابل اتفاق افتاده بود. رهایی آن‌ها در تصمیم‌گیری، انتخاب شیوه زندگی و کار و... ویژگی طغیان‌گری دهه هفتادی‌ها را به وضوح نشان می‌دهد و به مخاطب یادآوری می‌کند.

نوید محمودی با فیلم جدیدش «هفت و نیم» هم پیش از قبل این شکل را محک زده است و این بار فسرده جدیدی را معرفی نکرده اما جا را برای بازیگرانی که خود پیش از این به آن‌ها مجال داده بود باز کرده است. به طور مثال فرشته حسینی دیگر بازیگر افغانی تباری است که تجربه تصویر را با کار برادران محمودی و اولین بار در «رفتن» داشت. او در نخستین نقش آفرینی خود در سینما، توانست جایزه بهترین بازیگر زن از جشنواره فیلم مراکش را